

Vastustaja: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

Eelotsuse küsimus

Kas ühenduse õigusega, eriti direktiivi 92/49/EMÜ⁽¹⁾ artikli 40 lõikega 6, komisjoni tõlgendava teatise 2000/C/43/03 punktiga 5 ja ühenduse põhimõttega, et järelevalve on päritoluriigi pädevuses (*home country control*), on vastuolus selline tõlgendussuund (nagu see, mis puudutab 7. septembri 2005. aasta seadusandliku dekreediga nr 209 kinnitatud erakindlustuse seadustiku (Codice delle assicurazioni private) artikli 193 lõiget 4 ning millega nõustub ka sinne kolleegium), mis lubab teenuste osutamise vabaduse alusel üht kindlustusseltsi vastu võtva riigi järelevalveasutusel võtta kiireloomulises olukorras kindlustatute ja kindlustushüvitiste saamise õigusega isikute huvide kaitseks meetmeid, mis takistavad sõlmida vastuvõtva riigi territooriumil uusi lepinguid, põhjendusega, et üks kindlustusega tegelemiseks tegevusloa andmise subjektiivne tingimus, nimelt mainetingimus, on järelevalveameti kaalutusõigusel antud hinnangu kohaselt algusest peale täitmata olnud või hiljem ära langenud?

⁽¹⁾ Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT L 228, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01/346).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 30. oktoobril 2015 – Europa Way Srl, Persidera SpA versus Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni jt

(Kohtuasi C-560/15)

(2016/C 038/34)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Europa Way Srl, Persidera SpA

Vastustajad: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Eelotsuse küsimused

1. Kas vaidlustatud dekreetseaduse ja selle alusel vastu võetud rakendusaktidega on rikutud reegleid, mille kohaselt täidab televisioonituru reguleerimise ülesandeid sõltumatu haldusasutus (direktiivi 2002/21/EÜ⁽¹⁾, nn raamdirektiivi (muudetud direktiiviga 2009/140/EÜ⁽²⁾) artiklid 3 ja 8)?
2. Kas vaidlustatud dekreetseaduse ja selle alusel vastu võetud rakendusaktidega on rikutud õigusnorme (direktiivi 2002/20/EÜ⁽³⁾, nn lubade direktiivi artikkel 7 ja direktiivi 2002/21/EÜ, nn raamdirektiivi artikkel 6), milles on nähtud ette, et riigi sektorit reguleeriv sõltumatu asutus konsulteerib avalikkusega?
3. Kas liidu õigusega – eelkõige ELTL artikliga 56, direktiivi 2002/21/EÜ, nn raamdirektiivi artikliga 9, direktiivi 2002/20/EÜ, nn lubade direktiivi artiklitega 3, 5 ja 7 ning direktiivi 2002/77/EÜ⁽⁴⁾, nn konkurentsidiirektiivi artiklitega 2 ja 4 ning diskrimineerimiskeelu, läbipaistvuse, konkurentsivabaduse, proportsionaalsuse, tõhususe ja teabe pluralismi põhimõtetega — on vastuolus see, kui tühistatakse menetlus *beauty contest*, mis algatati selleks, et heastada digitaalsete televisioonisageduste jaotamise süsteemis ettevõtjate õigusvastane kõrvaldamine turult ja tagada ligipääs väiksematele ettevõtjatele, ning see asendatakse teise tasulise hankemenetlusega, milles on osalejatele ette nähtud nõuded ja kohustused, mida ei olnud varem ette nähtud turul juba tegutsevate ettevõtjate suhtes, muutes konkureerimise tasuliseks ja ebamajanduslikuks?

4. Kas liidu õigusega – eelkõige ELTL artikliga 56, direktiivi 2002/21/EÜ, nn raamdirektiivi artikliga 9, direktiivi 2002/20/EÜ, nn lubade direktiivi artiklitega 3, 5 ja 7, direktiivi 2002/77/EÜ, nn konkurentsidiirektiivi artiklitega 2 ja 4, ELTL artikliga 258 ning diskrimineerimiskeelu, läbipaistvuse, konkurentsivabaduse, proportsionaalsuse, tõhususe ja teabe pluralismi põhimõtete — on vastuolus see, kui sageduste jaotamise kava korraldatakse ümber, vähendades siseriiklikke võrke 25-lt 22-le (ja säilitades turul juba tegutsevatele ettevõtjatele sama multiplekside kättesaadavuse), vähendades hankeosaid maksimaalselt 3-le ja andes sagedusi suurte häirete ohuga ribas VHF-III?
5. Kas õiguspärase ootuse põhimõttega niisugusena, nagu Euroopa Kohus on seda tõlgendanud, on kooskõlas see, kui tühistatakse menetlus *beauty contest*, mis ei võimaldanud apellantidel, kes olid juba lubatud tasuta menetlusse, saada kindlasti pakkujaks, kellega sõlmitakse leping mõne hankeosa puhul?
6. Kas liidu sageduste kasutamise õiguste andmist käsitlevate õigusnormidega (direktiivi 2002/21/EÜ, nn raamdirektiivi artiklid 8 ja 9; direktiivi 2002/20/EÜ, nn lubade direktiivi artiklid 5 ja 7; direktiivi 2002/77/EÜ, nn konkurentsidiirektiivi artiklid 2 ja 4) on kooskõlas niisugune õigusnorm nagu 2012. aasta dekreetseaduse nr 16 artikkel 3*quinqies*, mis on vastuolus raadio- ja televisioonituru omadustega?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (ELT L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/140/EÜ, millega muudetakse direktiive 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta, 2002/19/EÜ elektrooniliste sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta ning 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja teenustega seotud lubade andmise kohta (ELT L 337, lk 37).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (ELT L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337).
- ⁽⁴⁾ Komisjoni 16. septembri 2002. aasta direktiiv 2002/77/EÜ konkurentsiga seotud elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgul (EÜT L 249, lk 21; ELT eriväljaanne 08/02, lk 178).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 4. novembril 2015 – Hans-Peter Ofenböck

(Kohtuasi C-565/15)

(2016/C 038/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Hans-Peter Ofenböck

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiviga 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv, edaspidi „direktiiv 2005/29“)⁽¹⁾ on vastuolus sellise siseriikliku õigusnormi kohaldamine, mis piirab tanklakäitajate mootorikütuse hindade muutmise võimalust ajaliselt selliselt, et müügihinda on lubatud tõsta ainult üks kord päevas?
2. Kui esimesele küsimusele ei saa ilma pikemata jaatavalt vastata, vaid vastavalt Euroopa Kohtu praktikale on kõnealuse piirangu lubatavuse kontrollimisel direktiivi 2005/29 artiklite 5–9 alusel tähtsad konkreetse juhtumi asjaolud: